

thinking thinking dot dot dot
Var: Rannebergen, Göteborg
När: Invigdes september 2018

FOTO: JAN PETER DAHLQVIST

När gammalt komprimatorhus i Rannebergen i Göteborg skulle renoveras och få en ny funktion som återvinningscentral, önskade bostadsområdets bovärdar och fastighetsskötare en konstgestaltning. Konstnären Ilja Karilampi bestämde sig för att förvandla en betonggrå box till en orange technobunker.

Berätta om ditt verk thinking thinking dot dot dot!

– Det är en serie motiv tecknat i LED-neon på en betongbunker målad i orange. Jag ville göra något glamoröst av den all dagliga platsen, upphöja atmosfären till något speciellt, typ en Vegas-känsla på parkeringen när folk passerar eller lämnar in skrot. Något slags estetiskt exklusivitet som talar till mottagaren och platsen och som inger en känsla av eufori och eskapism. Titeln kommer från en låt av brittiska Novelists, där han beskriver en process, typ som sms-bubblan med punkter när man väntar på svar.

Det är en återvinningsstation du arbetat med. Hur har du tänkt kring publiken i ditt arbete?

– Att Rannebergen är en förort talade till

mig – möjligheten att skapa något specifikt just här som bryter mot förväntningarna. Nu liknar byggnaden mer en technobunker än en återvinningscentral. Men för att återkomma till din fråga så kände jag att både renoveringen av byggnaden och konstverket står för något nytt i området, att det satsas på det. Och detta är ingen sliten betongmural, eller graffitti, vilket man ibland som en kliché kan se i förorterna. Den orange färgen är direkt inspirerad av det område i Göteborg där jag växte upp, Studiegången. Ordet ÅTERVINN står uppdelat runt hörnet och blinkar, så att VINN syns mot bussvägen.

Hur fick du uppdraget? Kan du berätta hur processen för projektet har sett ut?

– Efter att ha varit inblandad i ett annat större projekt i Flemingsberg via Statens Konstråd, fick jag en inbjudan om att göra ett skissförslag för Rannebergen, och det godtogs sen. Jag jobbade tätt med Sarah Hansson på Göteborg Konst, som jag kände var insatt i mitt uttryck och vad vi

Om uppdraget

Upphandlingen av konstgestaltningen var ett samarbete mellan Bostadsbolaget och Göteborg Konst inom ramen för enprocentsregeln. Budget: 215 000 kronor inklusive konstnärens arvode (varav en tredjedel är rekommenderat för konstnären att budgetera som arvode). Konstnären fick också 25 000 kronor i skissarvode.

kunde göra, samt Bostadsbolaget, under det dryga år det tog innan det till slut satt uppe. Det roligaste var att se vad vi exakt kunde göra i tekniken LED-neon, men samtidigt insåg jag en del begränsningar i budgeten vilket gjorde att jag fick skala av en del motiv. Hur som helst så älskar jag den minimala men expressiva looken när det nu står klart.

Vad betyder sådana här offentliga gestaltungsuppdrag för dig som konstnär?

– Det coola är att kunna göra något mycket större än jag vanligtvis gör och arbeta med ordentliga producenter, som i det här fallet Focus Neon. Plus vetskapen om att verket liksom står där ute någonstans 24/7. Jag hoppas alltid på att skapa något som ligger i framkant visuellt, sedan får framtiden utvisa om man träffat någorlunda rätt, det blir som ett spel.

Sofia Curman